

Rekruttering i et Narrativt Perspektiv

Bogen viser, at rekruttering ikke bare er dybt respektfuldt for organisationen, ansøgerne og måske 'kunderne', men også en intelligent prioritering økonomisk set.

Der er med Jens Henriksens "Rekruttering i et Narrativt Perspektiv" tale om en velskrevet bog om rekrutteringsmetodik, med de narrative centrale begreber og orienteringspunkter beskrevet ind i de konkrete delprocesser. Det er samtidig en yderst inspirerende og klog bog om en menneskeligt og organisatorisk respektfuld rekrutteringsproces via en konkret og detaljeret beskrivelse af det ultimative rekrutteringsforløb.

Bogen kan fremstå som den perfekte drejebog for den optimale rekrutteringsproces. Jens Henriksen afmystificerer derved det narrative 'bagtæppe' for dem, som ikke er kendt med teorien, hvilket klart er en styrke i bogen.

Jens Henriksen beskriver indgående den totale rekrutteringsproces med alle skridt eksemplificeret via forslag til planer, skemaer, skabeloner, eksempler på breve, samtalerne orienteringspunkter og masser af konkrete spørgsmål til alle faser af processen. En meget åben 'give hvad og hvordan jeg gør'-tilgang. Man føler oprigtigt man vil kunne anvende den narrative tilgang med de detaljerede 'how to'-beskrivelser, forfatteren så åbent lægger frem.

Den beskrevne rekrutteringsproces kan fremstå tidskrævende, hvilket bogen imødekommer, ved at en erfaren, intern eller ekstern, narrativ 'rekrutteringskonsulent' tager ansvar for processen og bistår rekrutteringsudvalget i alle dele af forløbet. Derved spares ledere og medarbejdere, som deltager i rekrutteringen, for megen unødigt tid til design, kontakt til ansøgere og udvikling af processen.

En etisk position

Et gennemgående 'bagtæppe' i beskrivelsen af narrativ rekruttering er forståelsen af rekrutteringsprocessen som en mulighed for organisatorisk udvikling ved at ansætte med et centralt fokus på 'det personlige' via de processuelle og reflektive kompetencer samt evne til at handle og orientere sig i komplekse relationer. Ansøgerne

inviteres til at bevæge sig mellem 'handlingens og betydningens landskaber', og Jens Henriksen understreger, at ved disse fortællinger om os selv og de overvejelser, vi gør os om livet i relation til stillingens indhold, bliver rekrutteringssamtalen en identitetsskabende proces for både ansøger og organisation.

Vi tilbydes i sidste del af bogen 20 sider om den narrative teori. Det er ikke en bog, som har som formål at indføre os grundlæggende i teorien, og netop dette gør den til en anvendelsesorienteret, meget konkret bog.

Bliver den derved for praksisorienteret? Forsvinder den narrative forståelsesramme for meget bag alt det procedure- & procesmæssige? Kan den narrative tilgang til rekruttering fremstå som 'blot' en metodik?

Allan Holmgren skrev engang en udfordrende og påkaldende artikel om AI, nogle år efter at tilgangen var blevet introduceret i Danmark: at AI ikke var et værktøj, men en grundlæggende etisk position. Præmissen for at genanvende hans pointe er for mig, at den narrative tilgang ej heller må blive et 'værktøj', ledere og konsulenter kan vælge at anvende. Det narrative bagtæppe er en værdimæssig personlig position og en menneskelig virkelighedsforståelse, og derfor må det ikke blive et rekrutteringsværktøj, som anvendes, uden at man virkelig har sat sig ind i de grundlæggende teorier og antagelser, den narrative praksis er baseret på.

Bogen rækker langt og inspirerer meget. Indholdet er en påmindelse til os alle i disse hektiske og pressede tider, at en nærværende og professionel proces med at finde det rigtige menneske til en stilling ikke bare er dybt respektfuldt for organisationen, ansøgerne og måske endda også organisationens 'kunder', men også en intelligent prioritering økonomisk set. ■

Birgit Jung

BOGDATA

Jens Henriksen: "Rekruttering i et Narrativt Perspektiv". Dansk Psykologisk Forlag, 2013.
160 sider. 248 kr.